

τελέσας εἰς τὴν δημοσίαν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπράλειαν, ἐφ' ᾧ καὶ συνεστήθη ὅπως προβιβασθῇ κατ' ἐκλογὴν εἰς ἀνθυπασιότητα. Ἀλλ' ἡ πολιτεία τόσον βραδέως κινεῖται ὅταν πρόκηται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀρετὴν! Τῷ 1885, τῇ προτάσει τοῦ διοικητοῦ τοῦ κ. Γκολφίνοπούλου, ἐγένετο ἀνθυπασπιστής.

Εἰς τὰ 1886, κατὰ τὰς γνωστὰς συμπλοκάς, εἰς Γκριτζάνον ἔλαθεν ἐνεργὸν μέρος καὶ ἐπὶ τοσοῦτον διέπρεψεν ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ στρατιωτικῇ τέχνῃ, ὥστε συνεπείᾳ ἐκθέσεως τοῦ διοικητοῦ τοῦ συνταγματάρχου Σταΐκου προεβιβάσθη εἰς ἀνθυπολοχαγὸν κατ' ἐκλογὴν.

Τῷ 1890 διοικητὴς μεταβατικοῦ ἐν τοῖς δυτικοῖς δήμοις Φθιώτιδος συνέλαθεν ὁλόκληρον ληστρικὴν συμμορίαν ὑπὸ τὸν ἀρχιληστὴν Τσοῦκαν, ὁπότε ἡ Κυβέρνησις τῷ ἀπένειμε τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Τῷ 1892 ἔνεκεν ὁρίου ἡλικίας ἀπεστρατεύθη· ἀλλὰ τῷ 1897, ὅταν ἡ πατρίς εἶχεν ἀνάγκην τῶν τέκνων της, ὁ γενναῖος στρατιώτης ἔσπευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ δι' ἀναφορᾶς του, ἣν ἰδιοχείρως ἐπέδωκε τῷ Ὑπουργῷ κ. Μεταξᾷ, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στράτευμα τοποθετηθεὶς εἰς τὸ 4ον τάγμα τῶν Εὐζώνων ἔνθα καὶ ὑπηρετεῖ ἄχρι σήμερον.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ θλιβερὰ ἱστορία, ἣν κατέλειπεν ἡμιτελῇ ὁ κ. Φιλάρετος πέρυσιν, οὐ μόνον συμπληροῦται ἤδη, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζει ἱκανὰ φωτεινὰ καὶ παρήγορα σημεῖα, ἀφοῦ ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ ἀντῆμεψεν ἓνα σπάνιον τύπον στρατιώτου, οὗ παραθέτομεν καὶ τὴν συμπαθὴ φυσιογνωμίαν ἀνταποκρινόμενοι εἰς εὐλογον ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγνώστων τοῦ Ἡμερολογίου

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

ΣΙΜΑ μου 'σάν ἐπέρασες, μικροῦλα λατρεμμένη.
Γεμάτη νειότη κ' ἐμορφιά καὶ ποίησι καὶ χάρι,
"Αχ! ἡ ματιὰ σου ἔπρεπε γιὰ μέ νὰ μείνῃ ξένη
Γιατ' εἶσαι λούλουδο ἐσύ κι' ἐγὼ χλωμὸ χορτάρι.

"Αχ! ἡ φωνή σου ἡ γλυκειά, π' ἀηδόνι ξεπερνάει,
Λογάκια ἀλησμόνητα σάν μοῦ 'πε ἓνα βράδυ,
Μέσ' 'ς τὴν καρδιά μου τὴ φτωχή δὲν ἔπρεπε νὰ πάη,
Γιατ' εἶσαι σὺ χρυσοῦ ἀύγῃ κι' ἐγὼ βαθὺ σκοτάδι.

'Στόν ὦμο μου 'σάν ἔγειρες τ' ἀθῶο σου κεφάλι
Καὶ μοῦ 'πες πῶς θὰ μ' ἀγαπᾷς, μικροῦλα, αἰωνίως.
"Αχ! ἐπιασά νὰ τυρλωθῶ 'ς τὰ μαγικά σου κάλλη,
Γιατ' εἶσαι ἄνοιξη ἐσύ κ' ἐγὼ χειμῶνος κρύος....

Σμύρνη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ